

Karta przedmiotu

Nazwa i kod przedmiotu	METODY SZTUCZNEJ INTELIGENCJI, PG_00065723						
Kierunek studiów	Automatyka, robotyka i systemy sterowania						
Data rozpoczęcia studiów	luty 2026 r.		Rok akademicki realizacji przedmiotu		2025/2026		
Poziom kształcenia	II stopnia		Grupa zajęć				
Forma studiów	stacjonarne		Sposób realizacji		na uczelni		
Rok studiów	1		Język wykładowy		polski		
Semestr studiów	1		Liczba punktów ECTS		4.0		
Profil kształcenia	ogólnoakademicki		Forma zaliczenia		zaliczenie		
Jednostka prowadząca	Wydziały Politechniki Gdańskiej -> Wydział Elektrotechniki i Automatyki -> Katedra Automatyki						
Imię i nazwisko wykładowcy (wykładowców)	Odpowiedzialny za przedmiot		prof. dr hab. inż. Roman Śmierzchalski				
	Prowadzący zajęcia z przedmiotu						
Formy zajęć	Forma zajęć	Wykład	Ćwiczenia	Laboratorium	Projekt	Seminarium	RAZEM
	Liczba godzin zajęć	30.0	0.0	15.0	15.0	0.0	60
	W tym liczba godzin zajęć na odległość: 0.0						
Aktywność studenta i liczba godzin pracy	Aktywność studenta	Udział w zajęciach dydaktycznych, objętych planem studiów		Udział w konsultacjach		Praca własna studenta	RAZEM
	Liczba godzin pracy studenta	60		5.0		35.0	100
Cel przedmiotu	Celem przedmiotu jest zapoznanie studentów z podstawowymi pojęciami i koncepcjami z dziedziny sztucznej inteligencji.						
Efekty uczenia się przedmiotu	Efekt kierunkowy		Efekt z przedmiotu		Sposób weryfikacji i oceny efektu		
	[K7_W05] ma wiedzę o technikach obliczeniowych sztucznej inteligencji, metodach wnioskowania, uczenia się i poszukiwania rozwiązań w ujęciu algorytmicznym stosowanych w układach automatyki i robotyki		Student poznaje podstawowe zasady prowadzenia prac i badań w środowisku przemysłowym, stosowania bezpieczeństwa i higieny pracy.		[SW1] Assessment of factual knowledge		
	[K7_U08] ma przygotowanie niezbędne do pracy w środowisku przemysłowym, prowadzenia badań, stosuje zasady bezpieczeństwa i higieny pracy		Student poznaje podstawowe techniki obliczeniowe sztucznej inteligencji (metody wnioskowania, uczenia się i poszukiwania rozwiązań) w ujęcie algorytmicznym, dobiera algorytm SI do rozwiązania określonego praktycznego zadania technicznego, implementuje algorytm SI w wybranym języku programowania (Matlab lub C++) do rozwiązywania zagadnień procesów podejmowania decyzji, takich jak np. prognozowanie, planowanie, diagnostyka, sterowanie, optymalizacja.		[SU1] Assessment of task fulfilment		

Treści przedmiotu	Treści przedmiotu - wykład WYKŁAD Podstawowe definicje inteligencji, inteligencji sztucznej, zakres badań nad sztuczną inteligencją. Zadania sztucznej inteligencji - wnioskowanie formalne i przybliżone, uczenie się na podstawie informacji, przeszukiwanie przestrzeni rozwiązań, - przegląd inteligentnych technik obliczeniowych. Przykłady zadań rozwiązywanych metodami sztucznej inteligencji. 2. Wnioskowanie formalne, sformułowanie zadania, składnia i semantyka języka logiki, budowa systemu automatycznego wnioskowania. Wnioskowanie przybliżone, logika rozmyta - reprezentacja i przetwarzanie wiedzy o charakterze jakościowym, zbiory rozmyte, operacje na zbiorach, wnioskowanie rozmyte, regulator rozmyty, bazy reguł rozmytych na podstawie danych numerycznych. Projektowanie autopilota rozmytego sterowania kursem statku. 3. Sieci neuronowe, uczenie perceptronu wielowarstwowego, uczenie ze wzmocnieniem - sformułowanie zadania, funkcja wartości, uczenie ze wzmocnieniem jako metoda aproksymacji funkcji wartości 4. Metody przeszukiwania przestrzeni rozwiązań, funkcja oceniająca, heurystyczne metody oceny. Metody losowe - algorytm wspinaczkowy i błądzenia przypadkowego, algorytm symulowanego wyżarzania. 5. Przeszukiwanie przestrzeni rozwiązań algorytmem genetycznym (AG). Schemat i działanie AG, reprezentacja populacji, populacja początkowa, funkcja przystosowania, operatory genetyczne, parametry algorytmu. Teoretyczne podstawy działania AG. Implementacja komputerowa klasycznego AG. Techniki genetyczne. Reprezentacja i struktura populacji. AG rozwiązywanie problemów optymalizacji. Problem optymalizacji wielokryterialnej w AG. Przykład ewolucyjne planowanie trasy autonomicznego robota w środowisku, wyznaczanie trajektorii statku w sytuacji kolizyjnej na morzu. 6. Metody hybrydowe - techniki łączenia systemów rozmyto-neuronowych (rozmyte sieci neuronowe), wykorzystanie algorytmów genetycznych do strojenia parametrów modeli rozmytych i neuronowych. ĆWICZENIA LABORATORYJNE Regulator rozmyty - ocena właściwości układu regulacji, odporności na zakłócenia. Synteza regulatora rozmytego technika tworzenia regulatora rozmytego P, PI, PID. Badanie uczenia sieci neuronowych z nauczycielem. Modelowanie ciągłego procesu przemysłowego z wykorzystaniem SN. Badanie właściwości algorytmu genetycznego w zależności od metody selekcji, sposobu kodowania i stosowanych operatorów. Rozwiązywanie zadania optymalizacji z ograniczeniami metoda ewolucyjną. Optymalizacja trasy przejścia robota w środowisku metoda ewolucyjną. PROJEKT Zaprojektowanie wybranego systemu sterowania z wykorzystaniem sztucznej inteligencji.		
Wymagania wstępne i dodatkowe	Wiedza z przedmiotu Podstawy Automatyki		
Sposoby i kryteria oceniania osiągniętych efektów uczenia się	Sposób oceniania (składowe)	Próg zaliczeniowy	Składowa oceny końcowej
	Kolokwium	50.0%	50.0%
	Dokumentacja projektu	100.0%	20.0%
	Sprawozdanie z wykonanych ćwiczeń	100.0%	30.0%
Zalecana lista lektur	Podstawowa lista lektur	1. G. Luger, Artificial intelligence, Prentice Hall, 2008. 2. A. Zilouchian, M. Jamshidi, Intelligent Control Systems Using Soft Computing Methodologies, CRC Press, 2001 3. P. Cichosz, Systemy uczące się, Wydawnictwa Naukowo-Techniczne, Warszawa 2000. 4. S. Osowski, Sieci neuronowe w ujęciu algorytmicznym, Wydawnictwa Naukowo-Techniczne, Warszawa 1999. 5. J. Arabas, Wykłady z algorytmów ewolucyjnych, Wydawnictwa Naukowo-Techniczne, Warszawa 2001. 6. Andrzej Piegat, Modelowanie i sterowanie rozmyte. Exit, 1999 7. L. Rutkowski, Metody i techniki sztucznej inteligencji. Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa, 2005	
	Uzupełniająca lista lektur	1. David E. Goldberg, Algorytmy genetyczne i ich zastosowania. WNT, 1995 2. D. Rutkowska, M. Piliński, L. Rutkowski, Sieci neuronowe, algorytmy genetyczne i systemy rozmyte. PWN, 1997 3. Zbigniew Michalewicz, Algorytmy genetyczne + struktury danych = programy ewolucyjne. WNT, 1999	
	Adresy eZasobów		
Przykładowe zagadnienia/ przykładowe pytania/ realizowane zadania	Zadania sztucznej inteligencji wnioskowanie formalne i przybliżone, uczenie się na podstawie informacji, przeszukiwanie przestrzeni rozwiązań. Zbiory rozmyte, operacje na zbiorach, wnioskowanie rozmyte, regulator rozmyty. Sieci neuronowe, uczenie perceptronu wielowarstwowego, uczenie ze wzmocnieniem. Schemat i działanie AG, reprezentacja populacji, populacja początkowa, funkcja przystosowania, operatory genetyczne, parametry algorytmu.		

Dokument wygenerowany elektronicznie. Nie wymaga pieczęci ani podpisu.